
Dijalog kao zadatak

Urednici časopisa *Vrhbosnensia*, koji objavljuje pretežito radove s teološkog i međureligijskog područja, predložili su u ljetnom semestru 1997/98. profesorskom zboru Vrhbosanske katoličke teologije organiziranje niza jednodnevnih međureligijskih kolokvija. Inicijativa je podržana te je već 21. studenog 1998. održan kolokvij „Katolici - Židovi“, a sljedeće jeseni i sljedećih godina takvim će kolokvijima biti obuhvaćane druge vjerske zajednice i Crkve prisutne na ovim prostorima.

Ovakvi susreti i razgovori korisni su i potrebni napose ljudima bosansko-hercegovačkog podneblja, različitim ne samo po nacionalnoj pripadnosti, nego i po vjerskim uvjerenjima i kulturnom naslijeđu. Štoviše, oni su egzistencijalna potreba i ljudska zadaća žitelja ove zemlje, jer ovdje se uopće ne može ljudski živjeti osim u susretanju i dijalogu s *drukčijim* po naciji i po vjeronazoru. Uz to, prema nauku Drugog vatikanskog sabora i crkvenog učiteljstva, dijalog je neizostavna zadaća u svim pravcima i na svim razinama - dijalog svakoga sa svima, svih vjeronazora i svjetonazora. I današnji papa Ivan Pavao II., da ne idemo dalje, neprestano naglašava dijalog i na njega neumorno poziva čak i onda kad se dijalog čini skroz naskroz bezizglednim. On je vrlo dobro shvatio i naše složene i nezavidne prilike, pa je obraćajući se članovima Predsjedništva Bosne i Hercegovine 13. travnja 1997. u Sarajevu kao metodu rješavanja svih teškoća istaknuo „dijalog prožet slušanjem drugoga i uzajamnim poštivanjem“.

Započetim međureligijskim kolokvijem, kao uostalom i svojim časopisom *Vrhbosnensia*, Vrhbosanska katolička teologija nastoji promicati duh i kulturu dijaloga i ekumenizma, na ovim prostorima potrebne kao kruh svagdanji. Svjesni da dijalog nipošto ne isključuje teškoće, rizik i opasnosti, a da nužno pretpostavlja otvorenost, dobronamjernost, pravičnost, iskrenost, spremnost slušati i uvažavati drugoga slobodno od predrasuda, te da se ne mogu postići spektakularni rezultati i brzo, odlučili smo se za male prve korake. Zbog toga smo, od brojnih mogućih, za prvi katoličko-židovski kolokvij odabrali samo osam tema o kojima, po našem mišljenju, u sadašnjem trenutku i u zemljopisno-povijesnim i životnim uvjetima, dakle ovdje i sada, mogu i trebaju zajednički razmišljati, razgovarati i jedni drugima o sebi i svojim pogledima govoriti katolici i Židovi, s ciljem uzajamnog upoznavanja i unapređivanja tolerancije, uvažavanja, povezanosti i prijateljstva. Teme na kolokvijiu obradili su i o njima ras-

pravljali kompetentni teolozi i istraživači, tri židovska i pet katoličkih, a u diskusiju su se uključivali i drugi sudionici.¹

Kolokvij „Katolici - Židovi“ bio je prvi pokušaj međureligijskog dijaloga na akademskoj razini kod nas. Smatramo ga uspješnim i dobrim prvim korakom, za što i ovom prigodom iskreno zahvaljujemo za dijalog raspoloženim predavačima i drugim sudionicima. Uvjereni smo da vrijedi nastaviti u istom pravcu. S cjelovitim tekstovima, koje su predavači pripremili i iznijeli, želimo upoznati i čitatelje ovoga časopisa i širu javnost. U ovom broju, u rubrici *Studia*, objavljujemo šest predavanja, a nadamo se da ćemo uskoro biti u mogućnosti objaviti i preostala dva, koje su na kolokviju održali upravo sarajevski Židovi.

Glavni urednik

¹ Osnovne podatke o predavačima, obrađenim temama i ukratko o samom kolokviju vidi: M. ZOVKIĆ, *Međureligijski kolokvij katolika i Židova*, u: *Vrhbosnensia* 2 (2/1998) 325-328.